

Випуск № 5, квітень 2010

zAczZeK

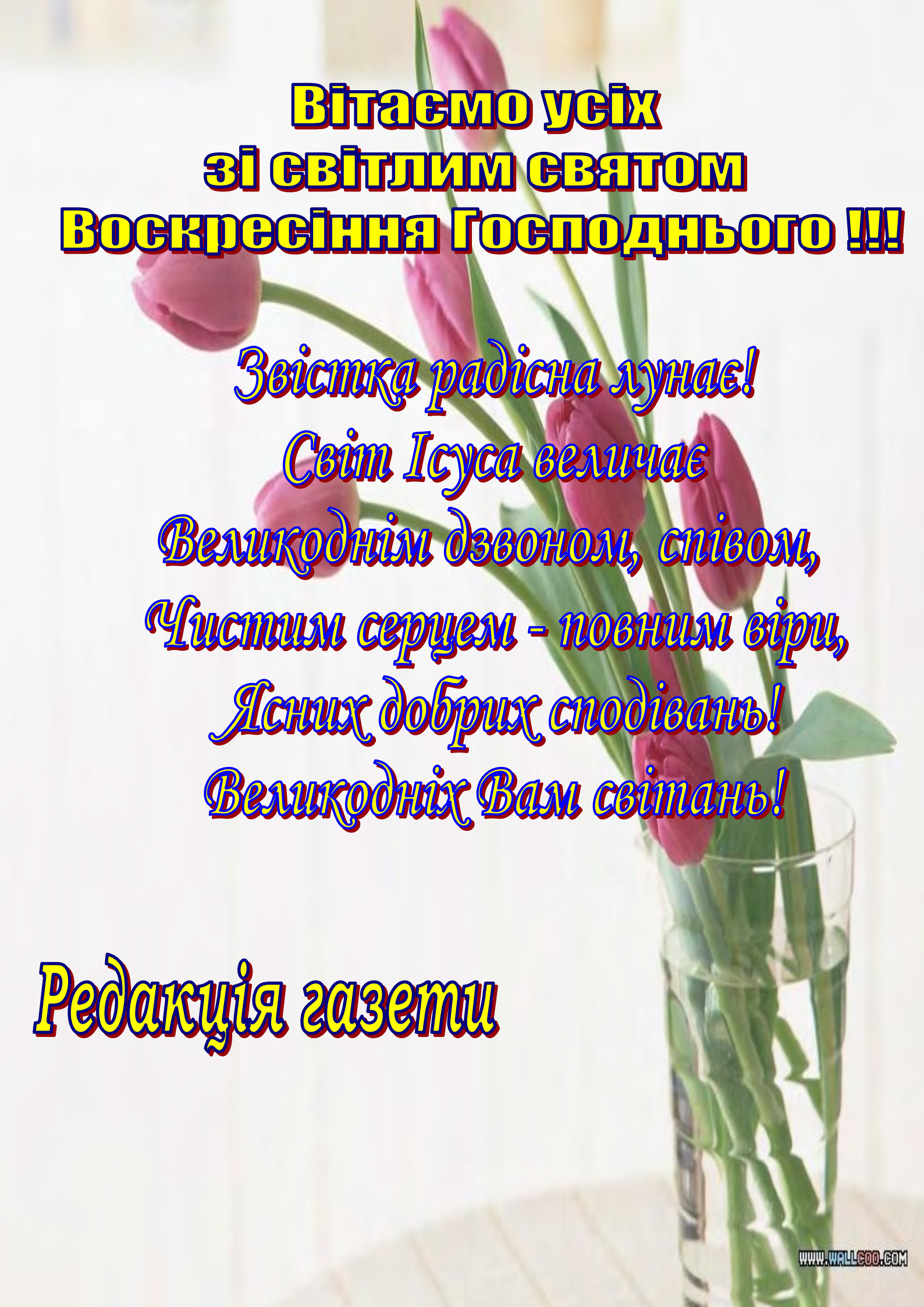
ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

Міс ТІСІТ 2010

Правила та обов'язки студентів

"Кохання на вістрі леза"

**Вітаємо усіх
зі світлим святом
Воскресіння Господнього !!!**

*Звістка радісна лунає!
Світ Ісуса величає
Великоднім дзвоном, співом,
Чистим серцем - повним віри,
Ясних добрих сподівань!
Великодніх Вам світань!*

Редакція газети

17 миттєвостей весни

Неодноразово під час золотої осені в нашій голові проступали мрії про зеленооку весну . Ну що ж , нарешті вона настала . А мені вже хочеться осені ... Якби можна було б погоду підладнати під свій настрій , а бо ж бажання ?! На жаль чи на радість це лише мрія , а ось весна – реальність.

Все починається з зеленого відтінку. Коли з кожним днем його все більше і більше в наших очах , значить весна прийшла всерйоз і надовго . Зелений колір – колір спокою , але ця ясна пора охарактеризована своїм власним , приватизованим зеленим відтінком , але аж ніяк неспокійна . Це 15-ти річна дівчинка, яка не може всидіти на місці . Вона то прискорено облаштовується на новому місці проживання , то все таки подумує переселитись назад у свій вир і простір . Але люди вже не хочуть її відпускати. Їм хочеться тепла , перших ласкавих промінчиків сонечка , а не жарких - обігрівача. Людина любить тепло , а весна любить його дарувати .

Прокидається позитивний настрій . Чого ще немає , зокрема квітів , людина домальовує своєю фантазією . Гармонія лише тоді , коли все створюється повільно . Через день на деревах будуть проявлятися боязкі зеленкуваті листочки. Вони будуть рости . Згодом проростатимуть травинки , формуючи собою суцільний килим між будинками , вулицями, містами . Ця доріжка прикраситься допоміжним візерунком у формі квітів , ще через кілька днів і ось вже справжня весна ! Перший крок до довгоочікуваного літа .

Святослав Черній СР-11

Студенська рада інформує

Насамперед хочу висловити велику подяку всім студентам, які допомагали в організації зустрічі з польськими студентами та безпосередньо брали активну участь в цьому. Студентська Рада тепер набрала дещо іншого вигляду та організації, тому запрошуємо всіх бажаючих у наше коло. Ми раді будемо новим пропозиціям та ідеям.

А оскільки попереду Великдень, то хотілось привітати як студентів так і всіх викладачів із цим прекрасним святом:

*Хай пасочка у пічці не згоряє
І шиночка завудиться в огні,
Хай в вашій хаті свято не минає
І не зникають страви на столі.*

*Хай яйця стануть різнокольорові
За порухом одного писанка,
Хай хрін буде цілющим і здоровим
Й цвіте бузок на стрічці рушничка.*

*Хай дзвони в церкві ще гучніше дзвонять,
Хай Ангел усміхнеться із небес,
Хай навіть кошечки радіють і говорять:
„Христос Воскрес, Воістину Воскрес!”*

Міс ТІСІТ 2010

Офіційність, лискучі усмішки струнких красунь, конструктивне журі, повний зал глядачів, спалахи фотоапаратів та темпераментність, яка перетворювалась завдяки залу на вибухову енергію, змусила здогадатись, що 4-го березня з нагоди міжнародного жіночого дня відбувся феєричний конкурс краси, талантів та здібностей – міс ТІСІТ 2010.

Що собою являє конкурс краси? Це зовсім не конкуренція, не змагання хто кращий чи красивіший, це проявлення своїх талантів, виявлення амбіцій та формування ораторських, лідерських здібностей. Далеко не кожна дівчина прагне взяти в цьому участь, але якщо прийме, то не пошкодує. Впродовж програми конкурсу учасниця відчує і переживе безліч найприголомшуючих емоцій, які просто так не приходять у буденності. Тому окутаймось і ми в атмосферу «МІС ТІСІТ»!

19 вересня 1888 року в бельгійському місті Спа відбувся перший конкурс краси. 21 з 350 кандидаток досягли фіналу, де виключно чоловіче журі «оглядали» їх за зачиненими дверима. Переможницею стала 18-річна

Берта Сокер з Гваделупи, що отримала приз в 5000 франків. Що ж отримала наша переможниця я так і не знаю 😊

Конкурс краси у ТІСІТі відбувся вдруге. Цьогоріч учасниць було всього четверо, зате яких! Накопичуючи інтригу, перейдемо до старту.

Отже, «Міс-ТІСІТ» проходив у невимушеній атмосфері, яка прикрашалась та додавала релаксичного напруження різножанровими виступами студентів. Хто ж буде міс цього року?

Міс будуть всі ! Креативний початок вечору забезпечили ведучі , які образно були не в стані проводити конкурс та все ж образ їхній ввійшов у роль на всі 100 відсотків . Вони зачитали попередньо з ініційовані правила проведення заходу та люб'язними жартами ввели зал в атмосферу очікування . Представили учасниць: Учасниця під номером 1 - Бенев'ят Вікторія з групи СР-11, учасниця під номером 2 Заводовська Ольга група ЕП - 21, учасниця під номером 3 Семенів Ольга ЕП-11 і учасниця під номером 4 Мірошник Юлія . Даних, «як дівчат по-батькові»на жаль немає, тому обмежимося напівофіційністю.

Конкурс ніс у собі 5 етапів , з якими дівчата справились як найкраще , по-своєму , з власним стилем та родзинкою.

Отже перший етап це «Представлення». Кожна дівчина виходила на подіум і розповідала про себе в довільній формі. Хтось презентацією, хтось віршем, хтось бесідою.

Конкурс під номером два - це дотримання найкращих українських традицій – це дефіле у рідному, українському строї . Присутні сповна могли оцінити всю красу учасниці та абсолютно прекрасність національного одягу .

В перипетії з номером 3 наші міс проявили максимум фантазії та ініціативності обираючи для себе у одязі щось близьке по духу , та максимально підкреслюючи їхню харизму . Це конкурс під назвою «Стиль».

Були використані стилі: унісекс , етностиль , гламур , офіційний.

4-ка продемонструвала нам знання етикету , яке виявилось зовсім не таким простим чи то на перший погляд , але учасниці щедро продемонстрували свої етичні надбання !

Цифра 5 несла у собі конкурс ТАЛАНТІВ .

Кожного дня споглянути таке аж ніяк не можна . Були задіяні як розум так і дар . Пісні в підтримку українських виконавців, авторські вірші та акапельний спів зкомпонували божественний купаж вражень .

Після кожного «чек-поінту» справедливе та гуманне журі оцінювало дефіле дівчат у 5-ти бальній системі .

Власне, фінальний вихід закінчився напружений чеканням, підрахуванням голосів на номінацію міс глядацьких симпатій , підрахуванням балів МІС . Дівчата мужньо стояли в екстравагантних стійках і терпеливо , не терплячи чекали результатів .

найефектніші гідності дівчат.

Перед оголошенням результатів слово надавали кожному члену журі , який грамотно виражав свої враження , відмічав найкращі , найвлучніші та

Останні секунди і номінації розташувались наступним чином :

- Бенев'ят Вікторія – Міс Ніжність.
- Заводовська Ольга - Міс Чарівність ,
- Міс ТІСІТ по-сумісництву міс глядацьких симпатій та міс впевненість – Семенів Ольга ,
- Міс Оригінальність Мірошник Юлія

*Вітаємо учасниць конкурсу,
та до нових зустрічей у концерт-холах!!!*

Права та обов'язки студентів

Класно бути студентом, правда? Мешкати в гуртожитку, прогулювати пари, а ще іноді навіть вчитись. А крім цього мати силу-силенну занять, хобі і «справ», і все встигати.

В доповнення до цього в студентів, як і в кожного жителя суспільства, хочеш чи не хочеш, є певні рамки. За які звісно можна вийти, хоча не бажано. А от знати їх – обов'язково потрібно!

Тому ознайомтесь, Шановні студенти, з власними правами і продовжуйте прогулювати пари вчитись!;))

Витяг із Закону України «Про вищу освіту» від 17.01.2002

Стаття 54. Права осіб, які навчаються у вищих навчальних закладах

1. Особи, які навчаються у вищих навчальних закладах, мають право на:

вибір форми навчання;
безпечні і нешкідливі умови навчання, праці та побуту;
трудова діяльність у поза навчальний час;

додаткову оплачувану відпустку у зв'язку з навчанням за основним місцем

роботи, скорочений робочий час та інші пільги,

передбачені законодавством для осіб, які

поєднують роботу з навчанням;

користування навчальною, науковою, виробничою, культурною, спортивною, побутовою, оздоровчою базою вищого навчального закладу;

участь у науково-дослідних, дослідно-

конструкторських роботах, конференціях,

симпозіумах, виставках, конкурсах, представлення своїх робіт для публікацій;

участь в обговоренні та вирішенні питань

удосконалення навчально-виховного процесу,

науково-дослідної роботи, призначення стипендій,

організації дозвілля, побуту, оздоровлення;

надання пропозицій щодо умов і розмірів плати за навчання;

участь у об'єднаннях громадян;

обрання навчальних дисциплін за спеціальністю в межах, передбачених освітньо-професійною програмою підготовки та робочим навчальним планом;

участь у формуванні індивідуального навчального плану;

моральне та (або) матеріальне заохочення за успіхи у навчанні та активну участь у науково-дослідній роботі;

захист від будь-яких форм експлуатації, фізичного та психічного насильства;

безкоштовне користування у вищих навчальних закладах бібліотеками,

інформаційними фондами, послугами

навчальних, наукових, медичних та інших підрозділів вищого навчального закладу;

канікулярну відпустку тривалістю не менше ніж вісім календарних тижнів.

2. Студенти вищих навчальних закладів, які навчаються за денною (очною)

формою навчання, мають право на пільговий проїзд у транспорті, а також на забезпечення гуртожитком у порядкух, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Студенти вищих навчальних закладів мають право на отримання стипендій, призначених юридичними та фізичними особами, які направили їх на навчання, а також інших стипендій відповідно до законодавства.

Стаття 55. Обов'язки осіб, які навчаються у вищих навчальних закладах

Особи, які навчаються у вищих навчальних закладах, зобов'язані:

додержуватися законів, статуту та правил внутрішнього розпорядку вищого навчального закладу;

виконувати графік навчального процесу та вимоги навчального плану.

Це варто знати..

Правове забезпечення оформлення та подання заяви.

Здається, немає простішого кроку, як захистити свої права. Кожен з нас має право звернутися у будь-яку владну інстанцію, розказати, які проблеми

виникли, написати заяву – і в той-же час, або дещо пізніше наступить “момент істини” – торжество справедливості. На жаль, не зовсім так просто стається у реальному житті. Завадою у життєвому буревії в першу чергу буде виступати елементарна неграмотність пошукачів правди. Так, можна написати заяву з дотриманням всіх, на погляд автора заяви вимог та не отримати, відповідно всього, чого було бажано. Один з авторів заяви просив надати

тому, згідно з вимогами Закону, відпустку за власний рахунок для одруження. Як правило, цю відпустку надає власник (уповноважена ним особа) у будь-який період року. Ще-б пак – створюється нова сім'я !

Автор заяви звернувся до керівника установи з таким проханням: “Прошу надати мені відпустку за власний рахунок, в зв'язку з тим, що я одружуюсь терміном на три дні”. Ясно, що таку заяву можна було переслати нареченій, для того, щоб вона зробила відповідні висновки щодо намірів її нареченого на найближчі дні.

Цікаво те, що майже кожен, хто звертається з заявою у будь-яку установу, вважає, що його права захищені. А чи є це справді так? Давайте, спробуємо вияснити це питання.

Отже: “Заява – форма офіційного звернення до органів державної влади, місцевого самоврядування та посадових осіб цих органів з метою ознайомлення їх з певним правом заявника чи групи осіб, а також з іншою інформацією або обставинами, які мають юридичне значення” – “Юридична енциклопедія” – К / Видавництво “Українська енциклопедія” імені М.П. Бажана, 1999 (с. 547).

Багато авторів заяв, не вдумуючись про те, що вони пишуть, відтворюють у цих офіційних документах такі “перли”, які постійно друкуються у засобах масової інформації під рубрикою “страшне перо не в гусака”.

Отже, заява має відповідати вимогам загально визнаних канонів українського словотворення і не допускати: логічних, лексичних, морфологічних, синтаксичних помилок, а також неправильного вживання аббревіатур та скорочень.

Як правило, текст заяви має таку структуру:
прохання (висновок);
обґрунтування прохання (докази).

Взагалі, поняття надання права громадянам надсилати індивідуальні чи колективні письмові звернення до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб будь-якого рівня передбачено статтею 40 Конституції України. Для практичної реалізації норм цієї статті Конституції у життя в жовтні 1996 року в нашій державі було прийнято Закон України “Про звернення громадян”.

Цей закон регулює наше з вами право дотримання конституційних прав:

- вносити в органи державного управління, влади, місцевого самоврядування, об'єднання громадян пропозиції щодо поліпшення їх діяльності;

викривати недоліки в роботі системи управлінських структур;
оскаржувати дії посадових осіб, державних і громадських органів.

Закон України “Про звернення громадян” забезпечує можливість впливу громадян на поліпшення роботи установ, організацій, підприємств, незалежно від форми їх власності, захист своїх прав та законних інтересів.

Поняття “звернення” – досить широке поняття. Однак в законі передбачені наступні його форми, а саме:

пропозиції (зауваження);
заяви (клопотання);
скарги.

Пропозиція – це звернення громадян, в яких висловлюється порада або рекомендація щодо діяльності певних посадових осіб.

Заява – це письмове звернення громадян із проханням про сприяння закріплених законодавством прав та інтересів або про порушення чинного законодавства, а також про висловлення думки про поліпшення діяльності того чи іншого органу управління.

Скарга – це звернення з вимогою про поновлення прав і законних інтересів громадян, які були порушені діями або бездіяльністю посадових осіб органів управління (незалежно від форми власності).

Як правило, звернення має бути оформлено письмово. Загальним правилом для подання звернень є те, що необхідно дотримуватись певних вимог при їх оформленні, а саме:

- У зверненні необхідно викласти суть порушеного питання, зауваження, пропозиції, заяви, скарги, прохання або вимоги.

- Обов'язково вказати у зверненні своє прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання. (До речі, якщо письмове звернення без зазначення місця проживання, не підписане автором, визнається анонімним і до розгляду не підлягає).

- Підписати письмове звернення особисто із зазначенням дати подання звернення.

Закон України “Про звернення громадян” передбачає адекватну реакцію посадових осіб. Так, забороняється переслідувати громадян за критику у зверненнях, а також розголошувати відомості про автора звернення без його згоди.

При дослідженні правових засад, викладених у зверненні громадян органи управління зобов'язані:

- особисто організувати та перевіряти стан розгляду звернень та вживання заходів, що їх породжують, систематично аналізувати та інформувати населення про хід цієї роботи;

- вирішувати питання про відповідальність осіб, з вини якого було допущено порушення;

- не допускати безпідставної передачі заяв чи скарг органам, які причетні до порушення прав громадян;

- письмово повідомляти громадянина про результати перевірки і суть прийнятого рішення.

Причому, підтвердженням носіїв останнього пункту зобов'язань органів управління є суворі відповідальність посадових осіб - до звільнення посад, на які вони були призначені.

Питання відповідальності посадових осіб щодо розгляду заяв громадян, усунення недоліків і причин, які породжують скарги, підвищенню персональної відповідальності осіб, які перебувають у структурі управління

було надано значної уваги в Указі Президента України “Про заходи щодо забезпечення конституційних прав громадян на звернення” від 19 березня 1997 року. Згідно цього Указу Президента передбачено, що звернення громадян розглядаються і вирішуються в термін не більше одного місяця від дня надходження, а ті, які не потребують додаткового вивчення – невідкладно, але не пізніше 15 днів від дня їх отримання.

Якщо ж в місячний строк вирішити порушені у зверненні питання неможливо, то керівник відповідного органу, або його заступник встановлює необхідний термін для розгляду, про що обов’язково повідомляється особа, яка подала заяву.

Взагалі – знання громадянами своїх прав і вмиле їх використання мають велике значення, оскільки це сприяє підвищенню ефективності розгляду звернень, запобіганню повторним зверненням, а також засобом профілактики бездіяльності та порушень, які породжують звернення.

Тепер про засіб подання заяви. Будь-яка заява без відповідного документального підтвердження буде мильною бульбашкою.

Отже, *перший спосіб* – обов’язково, маючи оригінал заяви в організацію, куди Ви звертаєтесь, подбайте про наявність копії Вашої заяви. Посадова особа, яка відповідає за отримання кореспонденції, зобов’язана проставити на копії документа дату отримання заяви, підпис і штамп про отримання. Оригінал залишається в установі, а копія буде у Вас (буде підтвердженням про отримання Вашої заяви).

Варіант другий – наказний лист. Можлива ситуація, коли чиновники будуть відмовлятися ставити штамп та підпис на Вашій заяві. В цьому випадку – відправляємо заяву наказним листом з повідомленням про вручення. Саме повідомлення повертається до Вас тільки після підпису адресату. Цей документ буде доказом безпосереднього отримання листа.

Варіант третій – відправлення заяви в комплекті з документами, які додаються, цінним листом. В цьому випадку у нас залишається перелік документів цінного листа. Цей перелік буде більш вагомим доказом, чим повідомлення про вручення звичайного наказного листа.

Варіант четвертий – відправлення заяви через телеграф. Варіант найдорожчий, але він надає нам завірену копію самого тексту заяви. Навіть, якщо адресат не захоче отримувати телеграму, листоноша вказує про це в повідомленні, а сама заява рахується отриманою.

Варіант п’ятий (дуже маловідомий). Заяву можна відправити безпосередньо через будь-яку нотаріальну контору. Нотаріус для відправлення Вашої заяви використовує весь перелік сучасних технічних

засобів комунікацій. У цьому випадку на руки особі, яка подала заяву, передається свідоцтво про передання заяви, з вказанням змісту заяви. Цей варіант – найдорожчий, крім цього нотаріуси не хочуть цього робити (і формально мають право відмовитись).

Варіант шостий – подання заяви в руки адресату за наявності свідків, які потім можуть підтвердити Ваші дії.

Що треба робити після подання заяви:

- через тиждень, телефонуємо в організацію, куди було подано заяву, визнаємо номер заяви, ім'я виконавця, його номер телефону;
- ще через тиждень цікавимося, які справи у рішенні нашого питання і чи не варто прийти особисто на прийом.

Чим частіше ми будемо нагадувати про себе, тим більше шансів розгляду нашого питання своєчасно.

Після проходження календарного місяця з дня подання заяви і, якщо немає жодних доказів про її рух, звертаємось із скаргою до керівництва або з новою заявою, в якій вимагаємо про дисциплінарну відповідальність щодо винних у порушенні наших законних прав.

Отже: дружіть із законом – він Вас не залишить поза увагою.

Володимир Литвиненко – юрист.

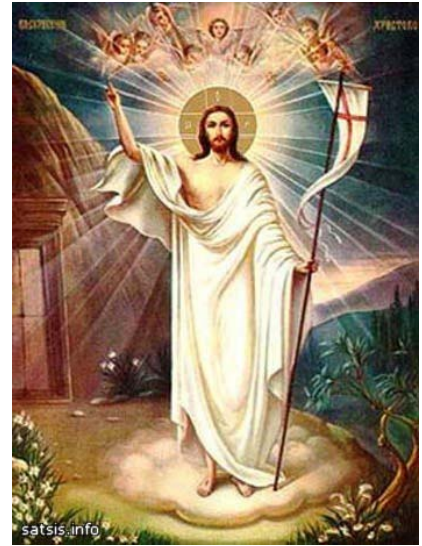

Великдень

У всіх і в кожного є традиції, чи дні так званого культу, в які він дотримується уставлених тисячоліттями норм незалежно від зовнішності, віросповідання, культури, національності і кольору шкіри на п'ятах. Цього року Великдень припадає на 4-те квітня. Що ж світ робитиме у цей день? А от давайте дізнаємось!

Великдень

Великдень — день, у який християни святкують Воскресіння Ісуса Христа, що сталося на третій день після його смерті, при чому день смерті вважається першим днем. Свято називають також Пасха або Паска. Вважається найважливішим християнським святом, котре виказує радість з приводу перемоги Божого Сина над Смертю та вічним Забуттям. У Воскресінні бачать підтвердження життя після смерті, що і є головним змістом святкування. В Україні святкувати Пасху почали наприкінці першого тисячоліття, з приходом християнства. За біблійним сюжетом, Ісус Христос воскрес рано-ранці і це Воскресіння супроводжувалось великим землетрусом — ангел небесний відвалив камінь від дверей Гробу Господнього. На світанку жінки-мироносиці Марія Магдалина, Марія, мати Якова та Соломія прийшли до гробу з пахощами, щоб обмастити тіло Ісуса, але побачили відвалений камінь і порожній гріб. Тоді схвильованим жінкам з'явився ангел та сповістив про Воскресіння Господнє.

Пасха

Слово «Пасха» походить від назви старозаповітного свята *песах*, яке відзначали юдеї в пам'ять про звільнення від єгипетського полону. Пасхальне ягня у юдеїв стало прообразом Христа, тому Христос іменується ще Агнцем Божим, Агнцем Пасхальним, Пасхою.

Також і в інших європейських мовах назва цього свята походить від старіюдейського «песах»,

Великдень зветься:

В західно-слов'янських мовах назва Пасхи перекладається як «Великаніч»: чеською *Velikonoc*, а польською *Wielkanoc*. У болгарській (південно-слов'янській мові) подібно до української назви - *Великден*.

Історія виникнення назви свята

Існує декілька легенд щодо виникнення назви свята. За однією з них назва «Великдень» («Великий День») з'явилася аж наприкінці першого тисячоліття з приходом на українську землю християнства. Легенда говорить, що «Великдень називається так тому, що в той час, коли Христос народився, сильно світило сонце і стояли такі довгі дні, що теперішніх треба сім зложити, щоб був один тодішній. Тоді, було як зійде сонце в неділю вранці, то заїде аж у суботу ввечері. А як розп'яли Христа — дні поменшали. Тепер тільки царські ворота в церкві стоять навстіж сім днів...»

Згідно з іншою легендою, свято Великодня народилося сім тисяч років тому, ще за часів до християнства і було пов'язане з язичницькими культурами. Ось як її переповідають:

Жили троє братів-мисливців: Тур, Пан і Яр. Зібрались вони якось на полювання. Вийшли в степи незорі, а жайворонки так розспівалися, що аж небо дзвенить. Вражено зупинився Яр і мовив:

— Не хочу я, братове, турів полювати, молодих биків стрілами поціляти, а хочу оце поле зорати та засіяти зерном, та зібрати врожай, та хліба напекти людям на здоров'я. Тільки-но він отаке проказав, як з неба опустилися золотий плуг і золоте ярмо.

І гукнув старший брат Тур:

— Се моє!

Хотів схопити плуга — аж він полум'ям зайнявся. Відсахнувся в страхові Тур.

— Се моє! — прокричав середульший брат. Але і йому сахнуло полум'я в лице.

— Ні, братове, се моє, — всміхаючись, мовив Яр.

Він підійшов і взяв золоте ярмо, накинув на пару волів, що паслися поблизу, запряг їх у плуга золотого і проорав першу в світі борозну. А потім — другу, й десяту, і соту. Засіяв поле полтвою — пшеницею дикою, і зроста вона буйним колосом. Зібрав урожай Яр і борошна намолов, і спік першу хлібину, і другу, й десяту, і соту. І людей частував. І навчив їх орати, сіяти й хліб ростити. За все те великі боги Вирію взяли його до себе і скупали в Озері Живої Води. І став Яр — Ярилом, богом весняних робіт і родючості. І спускався він на землю в той весняний день, коли можна було засівати землю зерном. І то був ВЕЛИКДЕНЬ.

Підготовка до свята

До Великодня віруючі готуються протягом семи тижнів Великого Посту - одного з найсуворіших постів - саме стільки часу провів Ісус Христос у пустелі. Вважається, що у ці дні душа віруючого повинна прислуховуватися до страждань Господа, котрі пережив Ісус Христос в людській подобі в останні дні. Ці сім тижнів називаються седмицями. Останній тиждень перед Пасхою називається Страстна Седмиця.

Особливе значення має Страстний Четвер - день, коли Ісус разом зі своїми учнями під час Таємної Вечері розділив останню трапезу. Цей день ще називають Чистий Четвер, і всі православні по можливості намагаються причаститися. Ввечері в церкві читають 12 Євангелій, де розповідається історія Христових Страждань.

В Страсну П'ятницю з церкви виносять плащаницю - шматок тканини, в яку було загорнуто тіло Христа після зняття з хреста, та на котрій зображено його в гробу. В цей скорботний день приписується нічого не їсти.

В давніші часи християни після суботньої літургії не йшли з церкви, а залишались там до ночі, харчуючись хлібом і вином. Під час служби

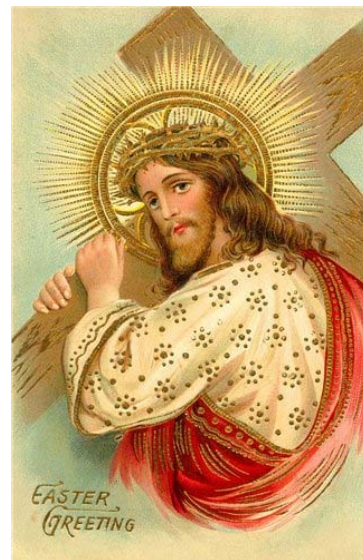
священики міняють буденний одяг на святковий.

В ніч Воскресіння Христа, проводиться святкове богослужіння (Великодня Служба Божа), святяться паски, яйця та інші страви. Таким чином церква благословляє віруючих після тривалого посту знову вживати «скоромне», тобто їсти непісні страви. Багатий великодній стіл є символом небесної радості і символом вечері Господньої.

Особливості святкування у різних країнах

З Великого Четверга до Великодня у католицьких церквах заборонено дзвонити у дзвони на знак жалоби, тому в Німеччині та Австрії існує звичай щоденних вуличних процесій з дерев'яними трішалками або іншими інструментами щоб нагадувати віруючим про службу Богу. Перша письмова згадка про цей звичай датована 1482 роком. Існує також легенда, що дзвони у цей час летять на посвяту до Риму. У багатьох католицьких місцевостях Європи у Старшу П'ятницю влаштовують різноманітні традиційні процесії. У Франції коли на Великдень знову дзвонять у дзвони прийнято обніматись та цілуватися на знак радості.

Ще поширенішим є звичай ховати у гніздах в саду розмальовані яйця, котрі повинні шукати діти. Вважається що яйця збирає у птахів та потім розмальовує великодній заєць (або кролик). У інших місцевостях, наприклад: у Франції та Бельгії, вважається, що розмальовані яйця разносять дзвони повертаючись з Риму. Знайшовши яйця влаштовують забави: наввипередки котять їх по схилу пагорба або стукаються ними, виграє той чие яйце залишається цілим. У сорбських общинах на сході Німеччини викопують яму на кінці схилу. Перший кладе яйце у ямку, а наступні гравці намагаються потрапити у нього (сорбською: jajka walkowanje, або нім. *Waleien*)

У Фінляндії для відлякування відьом на Великдень розпалюють багаття. Діти переодягаються на відьм та ходять від хати до хати і збирають ласощі. Також у Австрії існує великодній звичай розкласти великі багаття на пагорбах.

У Данії вихідні починаються ще у Великий Четвер, також існує традиція відправляти до Великодня анонімні віршовані вітання, так звані «листи дурника» (gaekkebreve). Отримавши листа потрібно вгадати від кого він. Якщо одержувач вгадує, то отримує від автора

розмальоване яйце, якщо ні — то винен яйце автору вітання. Замість яйця призом може бути і поцілунок або зобов'язання влаштувати вечірку.

У багатьох країнах (Австрія, Угорщина, Чехія, Словаччина, Словенія та інших) також прийнято обливати жінок водою, а у сучасному варіанті парфумом. Це вважається символічним побажанням краси, родючості та здоров'я. Нерідко на знак подяки чоловіки отримують розмальовані яйця, ласощі або чарку спиртного, але існують і звичаї коли жінки віддячують також відерцем води.

У Швеції на Великдень дівчата щоб вийти заміж повинні принести на Великдень в роті води і полити нею спячого нареченого. Подібний звичай є також в інших країнах та місцевостях, де дівчата повинні принести воду в роті додому щоб бути красивими, а хлопці намагаються змусити їх заговорити або засміятись.

Христос воскрес!!!

Воістину воскрес!!!

Wielkanoc

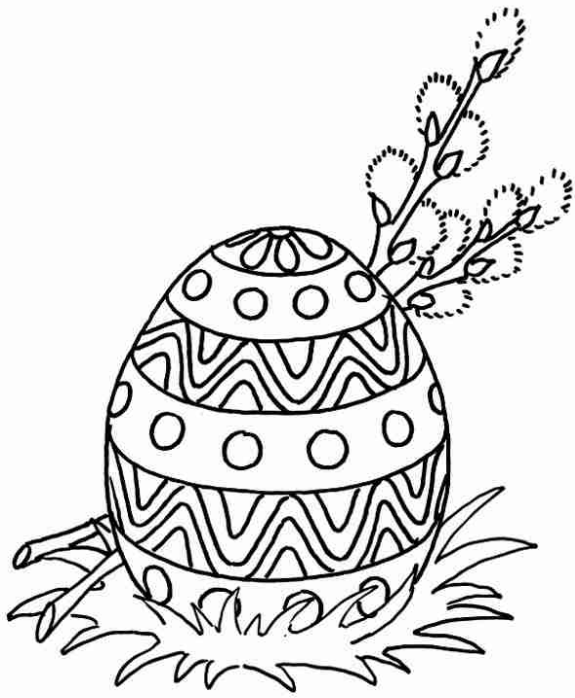
Wielkanoc (Pascha, Niedziela Wielkanocna) — najstarsze i najważniejsze święto chrześcijańskie upamiętniające zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa^[1]. Poprzedzający ją tydzień, stanowiący okres wspominania najważniejszych dla wiary chrześcijańskiej wydarzeń, nazywany jest Wielkim Tygodniem. Ostatnie trzy doby tego tygodnia: Wielki Czwartek (wieczór), Wielki Piątek, Wielka Sobota i Niedziela Zmartwychwstania znane są jako Triduum Paschalne (Triduum Paschale). W chrześcijaństwie wprowadzie każda

niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa, ale Niedziela Zmartwychwstania jest z nich najbardziej uroczysta.

Podczas soboru nicejskiego w 325 roku ustalono, że będzie się ją obchodzić w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżycy. Ta skomplikowana zasada jest w istocie przełożeniem na solarny w swej naturze kalendarz juliański konkretnej daty 14 nisan z religijnego kalendarza hebrajskiego, który jest kalendarzem lunarno-solarnym. Data 14 nisan wyznacza w kalendarzu hebrajskim początek święta Paschy, wokół którego działa się wydarzenia zbawcze. Wielkanoc jest więc świętem ruchomym: może wypaść najwcześniej 22 marca, zaś najpóźniej 25 kwietnia. Z datą Wielkanocy powiązany jest termin większości ruchomych świąt ogólnochrześcijańskich i katolickich, m.in.: Środa Popielcowa, Wielki Post, Triduum Paschalne, Wniebowstąpienie Pańskie, Zesłanie Ducha Świętego, Boże Ciało i inne. Po wprowadzeniu kalendarza gregoriańskiego znów pojawiły się odmienności: w prawosławiu Wielkanoc obchodzi się bowiem zgodnie z kalendarzem juliańskim.

Ostatnio niektóre środowiska chrześcijańskie postulują ustanowienie Wielkanocy, jako święta niezależnego od faz księżyca. Między innymi, proponuje się obchodzenie Wielkanocy zawsze w drugą niedzielę kwietnia, czyli pomiędzy 9. a 15. Inna opcja, to propozycja utrzymywania siedmiu niedziel pomiędzy Świętem Trzech Króli a Środą Popielcową. Daje ona również termin pomiędzy 9 a 15 kwietnia z wyjątkiem roku przestępnego, w którym Wielkanoc przypadłaby na 7. kwietnia. Własny sposób ustalania daty Wielkanocy stosowano we wczesnym średniowieczu w Kościele irlandzkim i Kościele starobrytyjskim. Wielka Niedziela jest pierwszym dniem wielkanocnego okresu świątecznego zwanego oktawą wielkanocną. Okres

Wielkanocny rozpoczyna się Wigilią Wielkanocną. Czas Wielkanocnej radości trwa w liturgii 50 dni i kończy się niedzielą Zesłania Ducha Świętego. W 40. dniu (czwartek) obchodzona jest uroczystość Wniebowstąpienia Pana Jezusa^[2]. Z obchodami świąt wielkanocnych związanych jest wiele zwyczajów ludowych (z których część wywodzi się ze starosłowiańskiego święta Jarego): śniadanie wielkanocne, pisanki, święcone, śmigus-dyngus, dziady śmigustne, Rękawka, Emaus, walatka, z kurkiem po dyngusie, Siuda Baba, wieszanie Judasza, pogrzeb żuru i śledzia, pucheroki, palma wielkanocna, Jezusek Palmowy.

The Love of My Lifetime

**Dedicated to my Jaan-
His name is Shan.**

*Once I've met YOU,-
Will we be together? I never knew!
But something whispered in my
heart,
That we can never be apart!
Not then,
Not any time again...
Then I started being dedicated,
Because my life was devastated.
But someone came,
And that was YOU – my aim.
My heart was full of love,
That fell somewhere from above.*

*You were sent to me by God, I know,
I knew it times ago.
Sent from skies,
On all my prayers replies...
I want to tell you – HONEY,
I don't need the world's money,
Even the world's treasure,
Can never the LOVE measure.
I love your smile,
That looks like sunshine for a while.
I LOVE You,
And every thing in You!
I want to be your wife,
And spend with you my life!
Hugs and kisses,
Aug 19 will be your Mrs.*

"Кохання на вістрі леза"

VII частина

Через два тижні Валентину виписали з лікарні.

— Донечко, поїхали до нас.

— Ні, мам, я хочу додому.

— Але ж твій дім також...

— Я хочу у свою квартиру, будь-ласка. Ви півтори місяці ходите за мною, я уже в змозі сама пересуватись. Я хочу спокою.

— Ти не маєш сама залишатись у кімнаті! Тобі потрібне товариство.

— Не потрібно мені товариство! — відрубала Валя, — облиште мене нарешті!

Зайшовши у квартиру, вона відчула запах духів Дмитра, які вона йому завжди куп-ляла. Сіла на ліжко, на якому були розкидані її фото. Вона лягла на них, біль у спині не давав заснути. На вулиці гуляла хурделиця. Валя дістала аркуш, і знову написала листа Дмитру. Поклавши його до всієї кількості, вона засміялась.

— Я хвора, я хвора тобою, — промовила вона до себе.

Через місяць вона уже себе добре почувала, не витримала і пішла у басейн. Попри заборони лікаря, вона тренувалась, працювала над собою попри біль. Вода — її стихія. Можна сказати, місяць пройшов у муках, але результат був чудовим, Валя стала себе краще почувати.

— Мушу визнати, я помилявся, — промовив лікар при огляді, — басейн пішов вам на користь. Лише не перенапружуйте м'язи спини. Ви здається працювали на пляжі рятувальницею.

— Так.

— Ви більше не можете продовжувати цю

справу, це заради вашого ж блага і інших людей.

— Я це розумію, лише не забороняйте мені плавати.

— Навіть якби хотів.

Валя посміхнулась.

— Знаєте, мушу сказати, на вашому обличчі стільки всього: і смуток, біль, ніжність, посмішка, сльози одночасно. Ви просто загадка.

— За якою гониться доля, — відповіла Валентина, — це ще не кінець, ви побачите мене ще у своїх апартаментах.

— Дав би Бог, щоб лише у приємних моментах.

— Не все залежить від нас.

— Не потрібно все віддавати долі у руки, — говорив лікар, — навчись залишати для себе кілька рішень, і йти так по шляху, як вважаєш за потрібне, не боятись ризикувати.

— Бачите, чим усе закінчилось? Куди завів мене мій ризик?

Лікар обняв її за плече.

— Не засмучуйся, все буде гаразд.

— Час покаже, — і Валя підійшла до дверей, ще раз повернувшись до лікаря, посміхнувшись. — До зустрічі.

— І чого ж так у житті несправедливо? Сам би носив на руках таке чарівне диво, — промовив він тихо до себе.

Валя ходила по великому універмазі і вибирала матері подарунок на восьме березня.

Роздивляючись вітрини, Валя не знала на чому зупинитись.

— Дівушка, дівушка, ви не підкажете нам, що нам вибрати дівчині на восьме березня, от з вашої жіночої точки зору.

Перед нею стояли двоє хлопців.

— Ось цей хлопець практично усе дарував. Що б ви хотіли отримати на восьме березня.

— Більшість жінок любить прикраси, квіти, сюрпризи. Що, вам серце не підказує, який подарунок вибрати? Наприклад випустіть перед вікном коханої безліч шариків.

— Ви б хотіли такий подарунок?

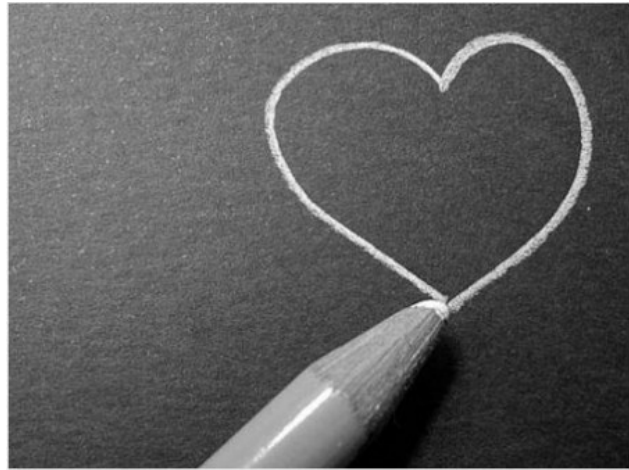
— Так.

— Вперше бачу дівчину, яка так мало хоче, не дасте свій номер телефону? Валя посміхнувшись.

— Я люблю романтиків, а ви не з тих, — відповіла Валя і пішла.

Ішовши до матері, на зустріч ішло безліч чоловіків з квітами, деякі обертались їй у слід, проте на них чекали інші дівчата, жінки. Вона не могла зрозуміти цього ніяк, не могла усвідомити, що саме від неї хоче доля. Привітавши матір, Валі якнайлучче хотіло кинутись у свою квартиру, зачинитись в ній, і як завжди, пожитись минулим.

Стояла на зупинці, на дворі темно, холодно, дощ, усі поспішають, чоловіки та хлопці з квітами, навколо лунав дівочий сміх. З очей покотились сльози,

адже сьогодні такий день, наче мав би бути особливим, та не для неї. Вона так хотіла щоб цей день сьогодні зник з календаря. Вона уже не пам'ятала коли останній раз була щасливою хоч трішки. Раптом із-за зонтика перед нею постав хлопець. Вона здригнулась.

— Та не лякайтесь так, я лиш хочу вас привітати, ось — і він простягнув букет підсніжників.

— Дякую, — ледь промовила та.

— Чому сумуємо, як вас звати?

Вона витирала сльози і не могла й слова промовити.

— Я тебе налякав? Чому ти плачеш?

— Я не...не через це, — крізь сльози промовила Валя, — пробачте.

— Як тебе звати, мене Андрій.

— Валя.

— Ти скажеш чому ти плачеш?

З хлопцем посварилась?

— Ні.

— А чого ж тоді?

— Просто так.

Андрій засміявся.

— Така гарна дівчина і у сльозах. Сьогодні такий день.

— Нормальний сьогодні день, такий як усі.

— Чому стільки песимізму? Невже такі дівчині нікому квіти дарувати?

— А що тут дивного?

— Несправедливо, — промовив Андрій.

— В житті багато чого несправедливого.

— Можливо підеш з нами святкувати?

Валя посміхнулась.

— Тобі дуже личить посмішка, а ти плачеш.

— Пробач, мені час іти, он моя маршрутка, дякую за квіти, — і Валя обернулась і поспішила через дорогу перейти.

— Ми іще зустрінемося?! — гукнув їй у слід Андрій.

Валя у ту мить обернулась, подарувала усмішку незнайомцеві, але це була остання посмішка, за повороту виїхала машина, погода погана була, і чути було лише запізнілі гальма. Зонтик опинився далеко, лежавши на мокрому асфальті, Валентина міцно стиснула в руках підсніжники Андрія, але в цей момент вона думала про іншого, про того коханого і бажаного, який далеко від неї, і який в цю мить спокійний і байдужий, у якого ні на секунду серце не здригнулось, не відчуло, що в цю мить зупинилось її серце, яке так кохало ЙОГО, і навіть в останні хвилини билось любов'ю до НЬОГО...

* * *

Та в цей момент Діма був у її квартирі, знайшов ящик з листами для нього. Він став кожен перечитувати.

— Я ідіот, я справжній дурень. Я думав у неї це пройде, та даремно, вона справді кохає мене.

Діма знайшов останнього листа.

***Ми ніколи не будемо разом, доля проти цього зв'язку.
Комусь з нас доведеться залишити цей простір, нам не
жити разом, не дихати одним повітрям. Та я кохаю
тебе, і кохатиму завжди, навіть смерть моя буде для
тебе, любов моя для тебе, усе для тебе!***

Залиш лиш трішки у пам'яті мене.

— Скільки болю в цьому листі, на ньому сліди од сліз, — говорив до себе Дмитро.

Він глянув на годинник, була восьма година. — Де ж вона? Нам треба поговорити.

Він чекав ще кілька годин, Валя не поверталась. Він вирішив піти їй на зустріч. Ішов пустими вулицями через місто, мабуть за покликом серця. Коли він підійшов до того повороту, стояла міліція, щось розбирались. Він підійшов ближче.

— Що тут сталося?

— Дівчину машина збила, ось тобі і подарунок на восьме березня, — відповів міліціонер.

— Дівчину? Молода?

— Років двадцяти, двадцяти трьох.

У Дмитра в очах потемніло.

— Куди її повезли, в яку лікарню?! — закричав він.

— А ви хто такий, що я маю вам надавати таку інформацію? — обурився міліціонер.

— Моя дівчина не прийшла сьогодні додому! Скажіть, куди її повезли.

— Тримайтесь, бо...ваша дівчина загинула!

Дмитро чимдуж кинувся бігти мокрими вулицями,

зриваючи з себе мокрий одяг, яки заважав йому дихати. Сльози текли по щоках, він вперше за стільки років ридав.

— Ні, лише не зараз, не зараз! — кричав Дмитро. — Це не справедливо!!!

Він забіг у лікарню.

— Відчиніть! Відчиніть! — гримав він у двері. — До вас поступала дівчина з аварії нещодавно.

— Так, вона у спеціальному відділені...

Дмитро кинувся у палати.

— Вам туди не можна! — стримували його.

— Там моя дівчинка, я мушу її побачити, переконались, що з нею все гаразд!
— кричав Діма.

— Мені дуже жаль, але вона загинула, — відповів лікар.

Дмитро ввірвався у приміщення, припав до тіла, яке лежало посередині кімнати на столі, накрите білим покривалом.

— Валя, ні, Валя, чому?! Чому? — і він упав поруч на коліна. — Пробач мене ідіота, пробач! Я запізнився, та записка, я...я її прочитав, вона була пророчою і прощальною, — і він відкинув покривало. — Це не Валентина, це не вона! — закричав Дмитро. — Це не моя дівчинка! — крізь сльози промовив радісно той.

— Двоє дівчат з аварії ще в іншій лікарні, — промовив лікар.

Дмитро кинувся до іншої лікарні. Вбігши у палату, він знову не знайшов Валентину, лише за останнім разом Дмитро знайшов її. Та незворушно лежала на ліжку під системами.

— Я знайшов тебе, ти чуєш, я знайшов тебе!

— Я прошу вас заспокоїтись, — промовив лікар, — її стан

критичний, не рухайте її і не турбуйте. Ми її з того світу уже витягнули.

— Гаразд, я зрозумів, але зрозумійте мене, я стояв над тілом іншої мертвої дівчини.

— Лише не намагайтесь говорити з нею, і будити її — все одно даремно, але буде гірше.

— Я зрозумів.

Коли лікар їх залишив удвох, Дмитро взяв її легенько за руку.

— Любове моя, я більше тебе ніколи не покину, я був сліпцем, сподіваюсь ти простиш мене. Через мене ти двічі під машину змушена була попасти, доля жорстока, а я наче гравець, який грав твоїм життям, прости мене, прости. Я обіцяю, ти більше ніколи сама нікуди не підеш, я не випущу тебе з свого горизонту, ніколи!

Його слова долітали до її серця, хоча вона нічого не могла відповісти....

Коли Валя прийшла до тям, поруч побачила Дмитра. Той одразу підбіг до неї, став над її незворушним тілом.

— Валя, Валя, зірко моя, моя любове! Я...я думав уже, що втратив тебе! Ти...що тебе болить, скажи мені. Ти так мене налякала, я уже...я ледь з розуму не зійшов.

Валя дивилась на нього і очам своїм не вірила, що він поруч, і це все їй говорить, вона мабуть спить. Дмитро взяв її за руку.

— Я тебе більше ніколи не залишу, не відпущу.

З очей Валі спустились сльози.

— Не плач любове моя, прости мене за все, я до кінця не розумів, яким щастя володів.

Валя відкрила рот, вдихнула повітря і тихо прошепотіла.

— Це сон, злий сон...

— Ні, любове моя, це не сон, я поруч, я тебе не залишу.

— Тобі не можна бути поруч зі мною, я...я приношу нещастя і породжую смерть...

— Не говори, тобі важко, не говори!

— Не..не знаю чому, але доля не любить мене, я не заслу...А-а-а!

— Валя не пояснюй нічого, прошу мовчи, ти слабка ще, — тремтячим голосом говорив Дмитро.

— Я не заслужила щастя...

— Ні, любове моя, тут моя провина, цього б нічого не було, якби я...

— Замовкни, і облич мене.

— Ні, я цього ніколи не зроблю.

— Іди геть, — намагалась закричати Валя з усіх сил, та не получилось, — невже ти не розумієш, що я небезпечна для навколишніх, я не хочу щоб через мене страждали близькі мені люди.

— Я захищу тебе, нас, ти будеш щасливою, обіцяю.

Час ішов... Валя одужувала, проте до Дмитра ставилась холодно.

— Я знаю, що всередині тебе зовсім інші почуття.

— Я змінилась.

— Не правда. Я прочитав листи, адресовані мені.

— І лише через це, ти тут?

— Ні, не лише.

— Не гай даремно часу.

— Гаразд, тоді прощай, — і Дмитро вийшов з палати, проте до кінця дверей не зачинив.

Валентина припала до подушки і заридала.

— «Ти кохаєш мене, в цьому я ні скільки не сумнівався», — подумки промовив до себе Дмитро і пішов.

Настав день, коли Валю виписували з лікарні.

— Мам, не треба мені допомагати, я сама можу іти, що вперше, і мабуть, не востаннє

— Що ти таке говориш?! — жажнулась мати.

Як тільки Валя вийшла у коридор, перед нею постала постать Дмитра. Він схопив її на руки.

— Куди ти мене несеш, постав негайно на підлогу!

Проте даремні були слова. Як тільки вийшли з лікарні, сонце засліпило Валю.

А коли вона відкрила очі, в небо піднімались безліч червоних кульок, а слідом за ними піднімалась велика біла кулька з червоним написом **Виходь**

за мене!

З верхнього поверху посипались на них пелюстки червоних троянд. Валентина не могла стримати сліз. Вона міцно обняла Дмитра за шию.

— Не плач, чого ти.

— Ти так і не змінився, я...я..., — говорила крізь сльози Валя, — я люблю тебе, але..

— Жодних але.

Дмитро заніс її у їхню квартиру на руках, поклав на ліжко, на якому поруч стояв ящик з листівками.

— Це треба спалити, воно нам більше не знадобиться.

— Діма, — ніжно прошепотіла Валя, вона так хотіла вимовити ніжно його ім'я, — ти любиш життя з екстримом?

— Я знаю лиш, що все ж таки люблю тебе, а все інше мене не цікавить, я не дозволю нікому нас розлучити.

— Ти кидаєш виклик долі.

— Нехай буде так. Дуель!

Валя ніжно пригорнулася до нього і прошепотіла:

— Я люблю тебе, і завжди любила.

У відповідь Дмитро почав ніжно всипати її поцілунками.

— Ти найпрекрасніше, що є у моєму житті.

grafamania.net

Лиш коли ми втрачаємо щось чи когось, лиш тоді розуміємо, наскільки це було для нас дорогим. Жаль, що у житті доводиться запізно усе розуміти. Не можемо віднайти відповідь на запитання, чому все саме так? Чому щастя ховається від нас, а горе, сльози та смерть повсюди?

Кінець

SMS з привітом!!!

Вітаю всіх дівчат з 8 березня!!! Бажаю щоб Ви мали чотирьох звірів:

Норку на плечах!

Ягуар в гаражі!

В ліжку лева!

Барана щоб за це все платив...)))

Назар Пастернак

Передаю привіт усьому 2 курсу. Вітаю з 8 березня усіх жінок. Бажаю їм бути красивими, як перші весняні проліски.

Ксюха ЕП-21

Вітаю своїх дівчат з 8 березня, я їх дуже люблю. І від вас багато чекаю)

Дякун Діма

Вітаю свою кохану Оленку з 8 березня!

Рак =)

Вітаю з днем народження Бонк Олю з МЄ-11!!!

Ксюха ЕП-21

Тетяна в разі вчорашньої п'янки я нічого не можу думати... ☺

О_О

Вітаємо дівчат групи ЕП-31.

Ваші хлопці!

Наталочка, я тебе люблю.

І сподіваюсь, що ти колись (поскорее бы ☺) нарешті здасишся.

Я

Вітаю Христю Шкільну!

(Стіпаха)

Вітаю Мاسяньку з МЄ-21 з одруженням. Цьомаю! =)

Вітаю усіх з 8 березням!!! А особливо дівчат з групи МЄ-11

S@shOK

Вітаємо Всіх дівчат групи МА-11 із святом весни!

Вітаю всіх дівчат з групи МЄ-11 з святом!!!

Мороз. Н.О

Вітаємо усіх дівчат Гр МЄ-11 із святом весни з 8 березням!!!

Люба, вітаю з 8 березня!
I love you!!!

Ксюха, я тя лю!

Іринка вітаю тебе з святом весни!!!
Люблю тя)))

Цьом – цьом)))

Хочу передати привіт Ілоні, Віці і Ксюші з МЄ-21. Я вас дуже люблю і хочу щоб ви мене завжди розуміли.

Ваша Саша

Пані Ящишин ви сьогодні такі кльові!

Барабашка

Танюха з тобою прикольно сидіти на польській « Пшикидаеш » =)

Сашуля

Величезний привіт моїм сонечкам: Натусі, Ірусі та Юльчику... З 8 Березня Вас і всього кольорового і життєрадісного.

^ ^
—

Вітаю всіх дівчат які вчаться в ПІСІТі, ви самі гарні дівчата в Тернополі!

З 8 Березня!

Маруся і Натуся. Я вас люблю і цьомаю :*

Юля

Вітаю дівчат СР-51 з 8 Березня! І Сінькова Олександра з днем народження.
З найкращими побажаннями від
Вадіма ☺

Усіх дівчат з групи МЄ-41 з 8 Березня!
Олеся =)

Вітаю Іруську, Ксюху, Аню з 8 Березня!
Танюшка)

Хочу передати Великий привіт Ксюшці та Мар'яшці із СР-11. Я вас люблю!
Незнайомка!

Передаю привіт усім своїм подружкам з МА-11, а також Гатлан Ірині та
Тухан Олі. Вітаю вас з 8 Березня.
P.S Оля не ображайся на мене.

Люба МА-11

Вітаю усіх дівчат, а особливо групу МА-21 з
святом! Багато приемних несподіванок, щирих
посмішок і звичайно ж кохання!!!
Ваша староста!

Вітаю всіх дівчат з ТІСІТу з 8 березня, а
особливо своїх козульок з СР-21! Я вас люблю!
Ваша староста.

Вітаю Року, Іру, Іванку, Лілю, Наталю з святом і бажаю гарно провести цей
день. Ви самі кращі!

Надя СР-21

Вітаю самих-самих кращих дівчат ТІСІТу групу СР-21. Я вас люблю!

Пішли всі нах...!!!

(Mizer)

Я хочу привітати усіх Мар'ян з Днем Ангела і 8 березня, а особливо
Богданевич Мар'янку – мою су перову подругу. Ти найкраща!!!

Твоя Масенька...

Вітаю всіх дівчат з 8 березня і також з- днем весни, адже весна це радість і
кохання, будьте завжди ласкаві, кохані і веселі, кохання вам!

С. Галицький

Вітаю свої подружок з 8 березням! Таня, Іра, Ілона, Саша, Мар'яна-2 завжди залишайтеся такими фajnенькими!!! =) Цьомкаю вас!

Ваша Туся =)

Великий привіт моїм дівчатам з МЄ-21. Їхні кординати: Середа 1 пара менеджменту 4 лавка. Куся, Танюся, куся Натуся, куся Юлюся.

Ваша кукуся Іруся. Цьомки-бомки ☺

P.S з 8 березня вас мої ВЕСНИ

CP-21 Студніцька Іваночка! Цьомаю, люблю, вітаю з 8 березням.

Твоя з 509

Вітаю всіх Мар'янок з днем ангела!!! Особливо Ногу Мар'янку і Баран (Гуменюк =) Мар'янку!

від Samira

Вітаю з 8 Березня прекрасну половину МЄ-21 на чолі з нашою дорогенькою старостою! Бажаю побільше усмішок, приємних сюрпризів та позитивних емоцій.

Таня

Дівчат з групи CP-31 вітаю з 8 березня. Усього найкращого. Цьомаю.

Наталія

Хлопці групи CP-31 вітають дівчат з 8 березня. Бажаємо щирого кохання і реалізації таємних бажань!

Вітаю свою мавпочку Дзінору Іру з 8 Березня. Я тебе люблю.

Іванка ☺

Вітаю Свою групу CP-21 з 8 березня. Іра ти кльова дівчина!!! Цьом

Іванка CP-21

Вітаю усіх дівчат тісту з святом весни!

Передаю привіт своїй групі EP-31, а особливо дівчатам зі святом весни.

Laborant

Передаю привіт і вітання з 8 березня моїм любимим одногрупницям. Нарешті настав наш день коли ми зможемо говорити все що хочем... шкода що він раз у році.

Юляська МЄ-21

Передаю привіт Ожанській Олександрі МЄ-21. Вітаю з 8 березня. Цьомаю.

Твоя Ксюшка з 803 Б

Моїм маленьким дівонькам вітання з 8 березня. Люблю вас. Цвітійте в цей день, бо ви того варті! Цьомаю.

Мар'яся)))))) МЄ-21

Вітаю свою Олічку з чудовим днем весни. Зі святом ніжності, краси. Душевного щастя тобі, удачі, а саме головне взаємного, палкого кохання.

Марічка ТНТУім І. Пулюя

Привіт Віта. Зі святом весни.

Маша

Передаю привіт Саші і Віталіку

Наталя, я тебе люблю!

Від твого Рослика – Шмослика

Вітаю усіх дівчат з 8 березня.

Щастя вам кохані!!!

Будьте щасливі!!!

Моя порада Вам, не втрачайте коханих.

Цінуюте їх та любіть! У мене із цим запара)))))) Цьомаю!

« Тернопільтазик » вітає Бирду Т.І, Росляк Н.Г та Войтюк Н.М зі (швятом) чарівної Клари Цеткін.

Широ ваш...

Редакція: Вархолик О., Черній С.,
Гурневич Т., Каськів М.
Кореспонденти: Черній С., Бирда Т.,
Гречна О., Гурневич Т.
Особлива подяка: Гощинському А. В.,
Слободяну І. В., Теслюку В. І.
Видавництво: ТІСІТ
Випуск: № 5, квітень, 2010
Тираж: 40 примірників, к-сть стр. 36

Рубрику підготувала:
Тетянка МА-21

Щиро вітаємо з днем народження!!!

**Всіх квітневих іменинників
Нехай буде в вас усе в порядку,
Добра вам, щастя і достатку.**

**Щоб горе і смуток ваш дім обминали,
Щоб сонечко ясне вам завжди сіяло.**

**Веселощів низку, здоров'я міцного
Від щирого серця бажаємо усього.**

**Хай надійних людей вам життя посилає,
А в серці довіку добро не згасає.**

**Хай радість всміхається в вашому домі,
І ліку не буде щасливим рокам,
Іще раз здоров'я, удачі в усьому
Ми зичимо щиро Вам!**

**Викладачі та
студенти ТІСІТу**

